

Елисавета Багряна

Студ

Ти знаеш ли сподавения вопъл
и тази властно раснеща тревога –
като в ятата, сбрали се за път, –
която тегли някъде на топло?

Защо не мога
да бъда с птиците, когато утре полетят?
Какво ще правя аз без топъл кът,
когато снежна зима всичко тук погребее?

Да дойда ли при тебе?
Със виното на спомена да сгреем
и погледа, и мръзнеците пръсти.
Започне ли край нас да вечерее,
– амин – да кажем и да се прекръстим.

Да няма пролетния вятър,
да няма лятната омара,
да е макар като в църква тихо
и сетната свещица да догаря,
но само да е топло...

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11724>]